

Ελευθερία ή Ψήφοι;

του Παναγιώτη Α. Καράμπελα
Επιτίμου προέδρου ΝΕ.Ο.Σ.
Μέλους της Κεντρικής Επιτροπής ΛΑ.Ο.Σ.
Πολιτευτού Α' Θεσ/νίκης

3-7-2009

Ποιος μπορεί να πει ότι εξεπλάγη από την τελευταία απόφαση του ΚΥΣΕΑ; Μείωση της θητείας στους 9 μήνες... «Χαμένος χρόνος», λένε στα παιδιά. Κι αυτά τους πιστεύουν!... Χαράς ευαγγέλια, λοιπόν, για όσους πρόκειται να πάνε σύντομα στο Στρατό. Χαράς ευαγγέλια, για όσους ψάχνουν έναν εύκολο, και κυρίως γρήγορο, τρόπο να περάσει αυτή η υποχρέωση. Εκεί τελειώνει όμως το θέμα;

Η έννοια της θητείας είναι συνυφασμένη με την ελάχιστη υποχρέωση των ενεργών πολιτών απέναντι στη πατρίδα τους. Είναι το λιθαράκι που καλείται να βάλει ο καθένας στα υποστυλώματα της ελευθερίας του. Μιας ελευθερίας που την θεωρούμε δεδομένη, αλλά η Ιστορία μας έχει μάθει ότι κάθε άλλο παρά δεδομένη είναι, ειδικά στη γειτονιά μας. Την κατακτούμε καθημερινά, κάτι που μας υπενθυμίζουν με την θυσία τους αφανείς ήρωες σαν τον Ηλιάκη...

Με αυτό το τόσο ιερό και απαραίτητο θεσμό αποφάσισαν να ξαναπαίξουν οι κυβερνώντες της ΝΔ, σε μια ακόμα φθηνή προσπάθεια να κερδίσουν την συμπάθεια της νεαρής κυρίως μερίδας των ψηφοφόρων και την επιδοκιμασία (;) της Αριστεράς... Έτσι λοιπόν, για μερικά ψηφουλάκια, μονάδες πρώτης γραμμής που ήδη μαστιζονται από λειψανδρία, καθώς διανύουμε την χειρότερη περίοδο ετοιμότητας και όχι μόνο στις Ένοπλες Δυνάμεις από την Μεταπολίτευση, θα στερηθούν κι από μερικές χιλιάδες στρατεύσιμους ακόμα.

Είναι αλήθεια ότι έτσι όπως είναι η θητεία στις ημέρες μας, δεν ανταποκρίνεται επαρκώς ούτε στις προσδοκίες του Έθνους για την άμυνα αυτού, ούτε στον νεανικό ενθουσιασμό του νέου που ελπίζει σε μια διαφορετική και - γιατί όχι - ηρωική εμπειρία. Σκοπιές, αγγαρείες, απειροελάχιστες βολές και τεχνικές γνώσεις, καμία πραγματική εξήγηση ή απλή ενημέρωση για το γιατί γίνεται ότι γίνεται.

Αυτό λοιπόν, που λείπει είναι η πραγματική, εντατική εκπαίδευση, όπου ο εκπαιδευόμενος ξέρει τι κάνει και κυρίως, γιατί! Η τεχνολογία μας παρέχει πλέον ότι χρειαζόμαστε για την σωστή φύλαξη εγκαταστάσεων. Τρόποι για την κάλυψη «αγγαρειών» του στυλ, καθαριότητες, μαγειρεία κτλ. έχουν ανακαλυφθεί χρόνια τώρα από άλλους στρατούς.

Όμως, αυτή η εκπαίδευση χρειάζεται και κάποιο χρόνο. Δεν μπορείς να χτίσεις έναν μαχητή σε λιγότερο από 12 μήνες. Είναι διεθνώς αποδεδειγμένα αδύνατον! Πόσο μάλιστα, με τα σημερινά Ελληνικά δεδομένα όπου η εκπαίδευση είναι η ίδια που ήταν πριν από 50 – κυριολεκτικά – χρόνια...

Όσο για τις φαεινές ιδέες διαφόρων αυτοαποκαλούμενων «ειδικών» περί «μικρών και ευέλικτων μονάδων» και περί «ποιότητας εναντίων ποσότητας», απλά αποτελούν αποσπασματικές παπαγαλιστικές επαναλήψεις ολοκληρωμένων και δοκιμασμένων δογμάτων σοβαρών χωρών. Κακά τα ψέματα: και ο καλύτερος καταδρομέας-Ράμπο δεν μπορεί παρά να αντιμετωπίσει μέχρι έναν λογικό/πεπερασμένο αριθμό αντιπάλων. Πέρα από εκεί μπαίνουμε σε... χολιγουντιανές καταστάσεις. Οι αριθμοί δεν είναι αμελητέος παράγοντας σε ένα οριακό και εύθραυστο σύστημα ισορροπιών, όπως αυτό των Ελληνοτουρκικών συσχετισμών ισχύος.

Κακά λοιπόν τα ψέματα, η μείωση αυτή δεν βοηθάει τον νεαρό Έλληνα έφεδρο σε τίποτα και δεν έχει και καμία απολύτως επιχειρησιακή χρησιμότητα ή ορθολογιστική σκέψη από πίσω της. Μόνο φαντασιώσεις εκλογικών θριάμβων! Έτσι καταλήγουμε στο ασφαλές συμπέρασμα, ότι κανένα μήνυμα δεν πήραν οι φωστήρες μας από το τελευταίο εκλογικό αποτέλεσμα, σε αντίθεση με τους Τούρκους που το πήραν το «μήνυμά» μας μια χαρά και προετοιμάζονται κατάλληλα...

<http://www.e-grammes.gr/article.php?id=3888>